

Стратегії поведінки в стресовій ситуації тісно пов'язані з властивостями темпераменту курсантів. Від властивостей темпераменту виявилися найбільш залежні таким способом поведінки курсантів в стресовій ситуації як впевнені незалежні дії впевнені незалежні дії та агресивні дії. Найбільший вплив на вибір суб'єктом моделі поведінки в стресовій ситуації має рівень емоційної збудливості.

Одержано 10.04.2018

УДК 159.92

Катерина Миколаївна МОРОЗ,

курсант групи ФЗ-405 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри педагогіки та психології

факультету № 3 ХНУВС кандидат психологічних наук, доцент Ларіонов С. О.

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ

Аналіз наукових джерел з проблематики агресивності дозволив констатувати її відмінну теоретичну узагальненість, єдність думок дослідників щодо типів, видів, форм агресії, її сутності та детермінант. Можна стверджувати, що на сьогоднішній день психологічна теорія агресії є завершеною і не підлягає дискусіям. У напрямку психологічної діагностики агресії залишається чимало «білих плям», що викликано комплексністю феномену агресії.

На підставі аналізу результатів опитувальників діагностики агресивності (П. Ковальова – Є. Ільїна, Л. Почебут) з'ясовано, що працівники поліції в цілому характеризуються низьким рівнем особистісної і поведінкової агресивності. У чоловіків-працівників поліції виявлено статистично значимо вищий рівень фізичної агресії, ніж у жінок. Жінки, в свою чергу, більшою мірою, ніж чоловіки, схильні до проявів вербальної агресії.

Аналіз проективної методики діагностики агресивності Е. Вагнера «Тест руки» підтверджує результати опитувальників щодо загалом низького рівня агресивності працівників поліції. Визначено, що працівникам поліції незалежно від статі притаманна нечутливість до впливу соціуму, низька чутливість до думки оточуючих, небажання побудови симетричних відносин, що у підсумку вказує на агресивну орієнтацію у міжособистісній взаємодії.

Поведінкова діагностика досліджуваних працівників поліції відбувалась за результатами проведення з ними психотренінгової вправи «Стілець», в ході спостереження за проявами поведінкових стратегій: заперечення, заміщення, пошук допомоги, агресія, регрес, співробітництво. Оцінка вираженості поведінки за зазначеними стратегіями здійснювалась на трьох рівнях: низький, середній та високий. З'ясовано, що найбільш типовими для працівників поліції є використання агресивної та регресивної стратегій поведінки, і пошуку допомоги.

Виявлено, що жоден тестометричний показник агресивності працівників поліції не зростає лінійно при порівнянні між групами, виділеними за рівнем поведінкової агресії. Це вказує на той факт, що реальна, поведінкова агресивність – полідетермінована, мультифакторне явище.

Визначено два показники тестометричної агресивності працівників поліції, які відрізняються між полярними за поведінковою агресивністю групами. Вербальна та предметна агресія, таким чином, слугують емпірично верифікованими тестометричними індикаторами поведінкової агресивності і можуть бути використані для її оцінки в ході професійно-психологічного відбору кандидатів на службу в поліцію та в психологічному супроводженні службової діяльності працівників поліції.

В якості висновку пропонується визнати прийнятність і доцільність використання психологічного тренінгу як засобу діагностики агресивності працівників Національної поліції України.

Одержано 17.04.2018

УДК 159.922.7

Марина Олександрівна. МАЛЬКОВА,

курсант групи ФЗ-109 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри педагогіки та психології

факультету № 3 ХНУВС кандидат психологічних наук, доцент Доценко В. В.

РОЗВИТОК СТРЕСОСТІЙКОСТІ У ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ

Зростаючі темпи сучасного життя, суттєві економічні та соціально-політичні перетворення і потрясіння значно збільшують кількість потенційних стресорів, небезпечних для психологічного здоров'я людини. Працівники поліції працюють в умовах підвищеної психоемоційної напруги та негативного впливу різнобічних стрес-факторів. Тому для працівників поліції є досить актуальним питання розвитку вміння ефективного опановування стресовими ситуаціями і вирішення важких професійних завдань.

Одне з найбільш широко розповсюджених визначень стресу – це стан психічної напруги, який виникає внаслідок дії різноманітних екстремальних подразників – стресорів. Найбільш популярною є теорія стресу, запропонована Г. Сельє, який вважає, що стрес є неспецифічною відповіддю організму на будь-яку пред'явлену вимогу і виникає як реакція організму, охоплюючи комплекс змін на рівні поведінки (вегетативному, гуморальному, біохімічному, психічному), включаючи суб'єктивні емоційні переживання. Біологічна функція стресу – адаптаційна. У численних вітчизняних і закордонних дослідженнях відзначається, що стрес супроводжується мобілізацією енергії організму і викликає зміни в серцево-судинній, дихальній, м'язово-руховій, ендокринній та інших системах [1].